31/10/2020

“Η Ορθόδοξος Εκκλησία διδασκαλείον του ένθεου βίου”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Ένα γεγονός ιδιαιτέρας πνευματικής σημασίας κατεγράφη το απόγευμα της Παρασκευής 30ης Οκτωβρίου 2020 στην ζωή της Εκκλησίας των Σερρών. Κατά την διάρκεια του Αρχιερατικού Εσπερινού και όπως ορίζεται από το εκκλησιαστικό τυπικό, στο Καθολικό της ανδρώας ιεράς Μονής Αγίας Παρασκευής Σερρών, τελέσθηκε η ακολουθία «εἰς ἀρχάριον ρασοφορούντα» του εκ Lecce της Ιταλίας καταγομένου ευσεβούς νέου κ. Σπυρίδωνος Colucci, πτυχιούχου της Σχολής Ιστορίας των Τεχνών του Πανεπιστημίου Salento Ιταλίας και φοιτητού της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ο οποίος προ ικανού καιρού μετεστράφη εκ του Ρωμαιοκαθολικισμού και ησπάσθη την αγία Ορθοδοξία.

Ο νέος μοναχός της Εκκλησίας των Σερρών έλαβε το όνομα Βενέδικτος προς τιμήν του οσίου Βενεδίκτου της Νουρσίας (6ος αιών), θεμελιωτού του μοναχισμού της

Δύσεως κατά τους χρόνους της πρώτης αδιαιρέτου Εκκλησίας και του τοπικού αγίου νεομάρτυρος Βενεδίκτου του Εζοβίτου, του εκ της σημερινής Δάφνης των Σερρών καταγομένου και μαρτυρήσαντος για την αγάπη του Χριστού την 12 η Ιουνίου 1821 στην Θεσσαλονίκη κατά τους απαράκλητους και σκοτεινούς καιρούς της τουρκικής σκλαβιάς.

Στον Αρχιερατικό Εσπερινό χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος, ο οποίος και τέλεσε την μοναχική κουρά του π. Βενεδίκτου, συμπαραστατούμενος υπό του Πανοσ. Καθηγουμένου της ιεράς Μονής Αρχιμ. Γαβριήλ Παλιούρα και αδελφών της ιεράς αυτής μάνδρας.

Ο Σεβασμιώτατος στον λόγο του προς στον νεοκαρέντα μοναχό απηύθυνε πατρικές νουθεσίες και συμβουλές τονίζοντας χαρακτηριστικά μεταξύ άλλων: «Χαίρει σήμερον η τοπική μας Εκκλησία, η οποία ανοίγει την πνευματικήν Της αγκάλη και σε δέχεται εντός Της, δοξάζουσα τον άγιον Θεόν, **ο οποίος επέβλεψε στην ταπείνωσή σου, στην κρυσταλλίνη ευγένεια και ποιότητα του ήθους σου, στην καθαρότητα της αναζητήσεως και της ζωής σου, στην φλογερή αγάπη σου για Εκείνον και σε οδήγησε στην σωτήριο μάνδρα της Εκκλησίας Του**.

Η προσέλευσή σου αυτή στην αγία Ορθόδοξο μητέρα μας Εκκλησία, αποτελεί για σε άθλημα ελευθερίας και άγιο καρπό της ενθέου αναζητήσεως της αγαθής σου καρδίας. Αυτή **η αγία Ορθόδοξος Εκκλησία, είναι η Εκκλησία των Αποστόλων, των Πατέρων, των Μαρτύρων, των Οσίων και των Ομολογητών, το εργαστήριον της αγιότητος και το διδασκαλείον του ενθέου βίου.** Από σήμερα αρχίζει μία νέα ζωή για εσένα. Ως ζωντανό υπόδειγμα πνευματικού πλέον αγωνιστού καλείσαι από της σήμερον να ακολουθήσεις έναν δρόμον ανηφορικόν, σταυρικόν, αλλά και αναστάσιμον, καλείσαι να σταυρώσεις εν Χριστώ και για τον Χριστό τον παλαιόν σου εαυτόν και τις ανθρώπινες ατέλειες που μας απομακρύνουν από τον Θεον. Ο δρόμος του Θεού δεν είναι ατελέσφορος και αδιέξοδος. Είναι σωτήριος, άγιος, ευλογημένος, διότι μας οδηγεί με ασφάλεια στην γλυκύτητα της θέας του προσώπου του Θεού, στην θεοκοινωνία και τον παράδεισο. Γιατί όπου ο Χριστός εκεί και ο παράδεισος.

Προσφέρεσαι αυτοβούλως, ελευθέρως και αυτοπροαιρέτως στο Νυμφίο Χριστό και την παναμώμητο νύμφη Του, την αγίαν Ορθόδοξον Εκκλησίαν, ως έκφραση της φλογερής αγάπης σου προς Αυτόν, ανταποκρινόμενος στο θείο κάλεσμά Του, το οποίο από της μικρής σου ηλικίας αισθάνθηκες στην ζωή σου και καλλιέργησες με την βοήθεια των πνευματικών σου πατέρων στην Ιταλία αλλά και την Ελλάδα πλησίον μας. Λαμβάνεις ως αντίδωρο της προσφοράς σου αυτής, την ευλογία και την στοργή της αγίας

Εκκλησίας μας, αυτού δηλαδή του ιδίου του Σωτήρος μας Ιησού Χριστού. Λαμβάνεις σήμερον το ευλογημένο μοναχικό ένδυμα, με ότι αυτό, άγιο και ουράνιο συμβολίζει, ως και το μοναχικό σου όνομα Βενέδικτος, το όνομά σου πλέον για την αιωνιότητα, ως ο «ευλογημένος» από τον Θεόν.

Η σκέπη των προστατών σου αγίων, εύχομαι να ευλογεί και να περιφρουρεί τον καθημερινό σου αγώνα, τον αγώνα της προσευχής, της παρθενίας, της υπακοής, της ακτημοσύνης, της ταπεινώσεως, της εντρυφήσεως στον ατίμητο και αδαπάνητο θησαυρό της διδασκαλίας των αγίων Πατέρων μας, ώστε να εκπληρώνεις θεαρέστως την μοναχική σου διακονία, να βιώνεις αγγελομιμήτως τον μοναχικό τρόπο ζωής, να δοξάζεις τον Θεόν, να αναπαύεις την αγία Εκκλησία μας, να προοδεύεις και να οδηγείσαι στο μακάριο τέλος, τον αγιασμό. Καλόν Παράδεισο, παιδί μου. Να ευαρεστήσεις εις τον Θεόν και στους ανθρώπους του Θεού και να αγιάσεις. Αμήν».